

Eğer dilemezse halimiz nice olur?

Fatma Vural: “Duâ ettiğinizde Allah’ım dersen beni bağışla. Dersen bana merhamet et demeyin” 1 hadisini açıklar mısınız? Bir de, ‘ıslahı mümkün değilse kahreyle!’ demek doğru mudur?”

EĞER DİLERSE ZATEN YAPACAKTIR

Duâda istek ve ihtiyaçlarımızı hiç şüphesiz gücü, kudreti, ilmi, iradesi ve hikmeti sonsuz olan âlemlerin Rabb’inden istiyoruz. Duânın hikmeti, kulluğumuzu idrak etmemiz, acziyetimizi ve fakrımızı bilmemiz, haddimizi bilmemiz, her zaman başvuracak ve ihtiyaçlarımızı arz edecek bize en yakın ve en güçlü ihtiyaç kapısının duâ olduğunu takdir etmemiz, yani kulluk âdâbını her an yaşamamızdır.

Duânın özü: Her halimizde bizimle birisinin var olduğunu, eğer O’na yönelirsek, O’nun, bize yardımcı olacak en büyük kuvvet ve kudret Sahibi olduğunu, bizi işittiğini, bizim ihtiyaçlarımızı gördüğünü, bize imdat ettiğini bilmek, O’na yönelmek, O’na teveccüh etmek, O’na kalben yaklaşmaktır.

Bedüzzaman Hazretleri’nin ifâdesiyle, duânın “en mühim ciheti, en güzel gâyesi, en tatlı meyvesi şudur ki: Duâ eden adam anlar ki, Birisi var; onun hâtırat-ı kalbini işitir, her şeye eli yetişir, her bir arzusunu yerine getirebilir, aczine merhamet eder, fakrına medet eder.” 2

Duâ ederken kesin ifadeler kullanmalıyız, azmimizi ve gayretimizi açık, kat’î, kesin ve kararlı cümlelerle ifade etmeliyiz, “eğer dersen...” tarzındaki ifadelerin duâda uygun olmadığını, çünkü zaten Allah’ın “dilerse” yapacağını ve “dilerse” duâyı kabul edeceğini, Allah’ı hiç kimsenin hiçbir şey için icbar edemeyeceğini bilmeliyiz.

EĞER DİLEMEZSE HALİMİZ NİCE OLUR?

Ebû Hüreyre (ra) anlatmıştır: Peygamber Efendimiz (asm), “Sakın sizden biriniz duâ ettiği zaman, “Allah’ım, eğer dersen beni mağfiret eyle! Allah’ım eğer dersen bana merhamet eyle! diye duâ etmesin. Duâda azimli ve kararlı olsun. Çünkü zaten Allah dilediğini yapıcıdır. O’nu hiç kimse hiçbir iş için zorlayıcı değildir.” buyurmuştur. 3

Duâda istediğimiz şey için yanmalıyız. Haşyet ve gözyaşı duâda önemlidir. Allah’ın

mağfiretini ve merhametini isterken, “eğer dilersen” gibi istiğna kelimeleri kullanamayız. Çünkü eğer dilemezse bizim halimizi nice olur? Bu, mağfiret etmesen de olur, merhamet etmesen de olur demektir. Oysa eğer mağfiret etmezse ve merhamet etmezse bu bizim helâkimiz demek olur. Bu yüzden bize yakışan ve ihtiyacımız olan dil, doğrudan “Mağfiret et! Merhamet et!” deyip yalvarmak ve gözyaşı dökmektir.

Öte yandan, İslâm düşmanları için bile olsa, bedduâ etmek tavsiye edilen bir husus değildir. İslah olmaları için duâ edilir. Ancak ıslah olmadıkları takdirde nerede, nasıl ve ne boyutta kahrolacaklarını duâmıza almamıza gerek yoktur. Cenab-ı Hak Ahkemü'l-Hâkimîn'dir. Kur'ân'da Hazret-i Nuh'un (as) kavmi için azap istediğine dair âyetler vardır. Ancak Hazret-i Nuh (as) bu neticeye dokuz yüz küsur sene devam eden zorlu ve cefakâr bir tebliğ döneminden sonra ulaşmıştır. Demek, azap istemeye istihkak kazanmak için önce tebliğ hususunda ciddî bir cehd ve gayret sarf etmelidir.

BEDDUÂ YÜZ KIZARTICIDIR

Âyetleri inceleyelim:

“Nuh dedi ki: ‘Rabb'im, doğrusu ben milletimi gece gündüz çağırdım. Fakat benim çağırمام, sadece benden uzaklıklarını arttırdı. Doğrusu ben, Senin onları bağışlaman için kendilerini her çağırışında, parmaklarını kulaklarına tıkadılar, elbiselerine büründüler, direndiler, büyüklendikçe büyüklendiler. Sonra, doğrusu ben onları açıkça çağırdım. Sonra onlara açıktan açığa ve gizliden gizliye de söyledim. Dedim ki: “Rabb'inizden bağışlanma dileyin. Muhakkak O, çok bağışlayandır...” 4

“Onlar... bir çoğunu saptırdılar. “Rabb'im, Sen bu zâlimlerin (artık) dalâletlerini arttır.” Onlar günahları yüzünden suda boğuldular. Ateşe sokuldular. Kendilerine Allah'tan başka yardımcı bulamadılar.

Nuh dedi ki: “Rabb'im, yeryüzünde hiçbir inkârcı bırakma. Sen onları bırakırsan, muhakkak onlar Senin kullarını saptırırlar.” 5

Nuh Aleyhisselâm ıslah olmayan kavmi hakkında azap istediği için mahşerde hicap duyduğunu Peygamberimiz (asm) bildirmektedir.

Dipnotlar:

- 1- Buhari, Daavat, 21; Müslim, Zikr, 9.
- 2- Sözler, s. 288.
- 3- Müslim, Duâ, 3.

4- Nuh Sûresi, 71/5-10.

5- Nuh Sûresi, 71/23-27.